

Дан „Горског вијенца“ у Матици српској посвећен Митрополиту Амфилохију

У Новом Саду данас је у организацији Његошевог одбора Матице српске одржана манифестација “Дан Горског вијенца” која је ове године била посвећена светопочившем Митрополиту Амфилохију.

Академик Миро Вуксановић казао је на почетку скупа да су између два састанка Његошевог одбора Матице српске преминули предсједник Одбора Митрополит црногорско-приморски Амфилохије и чланови академик Предраг Пипер и академик Миомир Дашић.

Након минута молитвене ћутње он је обавијестио присутне да је на данашњој сједници Његошевог одбора “по природном реду” за његовог предсједника изабрали Митрополита црногорско-приморског Јоаникија.

Митрополит Јоаникије је у свом обраћању захвалио члановима Одбора на избору за предсједника.

О блаженопочившем Митрополиту Амфилохију, рекао је он, говорити је и лако

и није лако.

“Лако је зато што се заиста има шта рећи, а тешко је, нарочито у једном краћем говору, објединити све оно што би требало рећи, јер је човјек био великих, васељенских размјера духа, великих дарова, великог образовања, талента – и великог дјела”, рекао је Митрополит Јоаникије.

Казао је да је у данашњем времену важно нагласити чињеницу да Митрополит Амфилохије потиче из једне класичне српске патријархалне породице.

“Из великог породичног грмена израстао је такав лав као што је био Митрополит Амфилохије”, казао је он.

Казао је да поред видљивих резултата обнове запустјелих и градње нових храмова у Црној Гори постоје и резултати рада Митрополита Амфилохија који нијесу видљиви на први поглед.

“Он је обновио вјеру, он је обновио дух, он је вратио Црну Гору самој себи. Била се поприлично отуђила и кренула неизвјесним путем, нарочито од тренутка рушења Његошеве капеле на Ловћену. То је био један апокалиптички знак за Црну Гору, а чини ми се и за цио српски народ, јер Ловћен је са Његошевим гробом и са Његошевом капелом био светионик не само Црној Гори него, како је Свети владика Николај говорио и цијелом Српству”, рекао је Владика Јоаникије.

Казао је да је чином рушења Његошеве капеле дошло до неприродног и незаконитог споја између нацизма и комунизма.

“То кажем зато што је основну ‘аргументацију’ за рушење ловћенске капеле дао један нациста, једна опскурна личност, слуга Анте Павелића, најжалост поријеклом из Црне Горе из Пипера Савић Марковић Штедимлија. Те његове ‘аргументе’ су прихватили комунисти вољом Јосипа Броза Тита”, објаснио је он.

Рекао је да је Митрополит Амфилохије, када је дошао у Црну Гору као надлежни архијереј, доживио невјероватну и организовану опструкцију.

“Одмах су му направили инциденте пред Цетињским манастиром, дошло је до сукоба који су били произведени познатим удбашким методама да би му направили што више проблема на самом почетку његове службе. Да је био неко други на његовом мјесту вјероватно да у тако ужасној ситуацији не би

могао ништа да уради. А мени се чини да је то изазвало сву његову енергију. То је, просто, њему био изазов. И он је у таквој једној ситуацији, са много противљења, али, слава Богу, и уз огромну подршку вјерујућег народа и народа који има савјести и части и поштења успио. Сав је тај народ стао уз Митрополита Амфилохија и дошло је до једне борбе на духовном плану која је трајала до последњег његовог издисаја. Митрополит Амфилохије је будио народ”, нагласио је Митрополит Јоаникије и додао да је тај народ, кад је дошло стани пани устао и одбранио своју Цркву, не само храмове, зграде, здања, имовину него памћење, част и образ, садашњост, прошлост и будућност Црне Горе.

Митрополит Јоаникије је посебно нагласио да се Митрополит Амфилохије последњих година свога живота много бавио Његошем и открио у његовом дјелу теологију предањску, библијску, светоотачку саопштеноу пјесничким језиком.

“Открио је код Његоша поезију свјетлости, којом се он, Митрополит Амфилохије бавио и раније, али тек је негдје крајем свога живота открио да све оно што је нашао код светих Отаца имамо и код Његоша саопштено не академским него и пјесничким језиком. И није чудо што је Његошев Горски вијенац назван Народном Библијом из које се људи могу учити прије свега вјери, али и части и поштењу и изграђивању карактера и врлина”, казао је Митрополит Амфилохије.

Академик Матија Бећковић је подсетио на ријечи Фјодора Михајловича Достојевског да људи воле пад праведника и његову срамоту, али да Бог не воли.

“Тако је борба коју је водио Митрополит Амфилохије завршена његовом славном победом. Највеће признање које је он добио десило се у часу његове смрти. Небо и Свети Лука одлучили су да га позову у лучинске дане кад и Светог Петра Цетињскога и Петра Другог ловћенског Тајновидца. Тако је саставио три монаха, три Христова војника у Три јерарха”, рекао је он.

Додао је да мисли да није случајно то што је најзнаменитија икона у манастиру Морачи она Светог Луке.

“То је она икона на којој су три иконе. гдје Свети Лука по живоме моделу слика Богородицу, па је на тој слици и Богородица и Свети Лука и сви заједно са његовим житијем. А та икона се нашла баш у манастиру Морачи, недалеко од места рођења Митрополита Амфилохија. Ко је могао слутити да ће Свети

Лука и небо, пратећи све оно што је он радио, одлучити да потврде његов живот и да му одају највеће признање од свих које је он добио на земљи и од људи”, казао је академик Бећковић.

Додао је да су два Петра чекали онога трећега, ко ће бити тај кога ће им Свети Лука придружити.

“Јер то да се Његош упокоји на Светог Луку, да то буде исто и са Светим Петром и да Светога Петра ископају после године дана од његове смрти, на Светога Луку, и да се све то понови у наше дане на Митрополиту Амфилохију, то је она незалазна, незаобилазна слава да ћемо ми увек, док је света и века, славити њега са овом двојцом као свету тројицу. Они се више не могу раздвојити”, казао је он.

Казао је да је Митрополит Јоаникије у Саборном храму у Подгорици уредио гроб Митрополита Амфилохија онако како је одредио Свети Лука.

“Да се изнад њега наслика та икона из Мораче, да се поред њега појаве два Петра и сви остали и да његов гроб постане ђивот, поред онога Светога Петра, поред онога Острошкога Чудотворца и да нико неће више ићи под Острог а да прво не сврати у Подгорицу и неће ићи у Цетиње да се поклони Светом Петру да прво не прође поред оног параклиса у Саборном храму у Подгорици где почива већ другу годину Митрополит Амфилохије. И тамо је већ сваки дан непрекинута колона, и то су већ четири темеља, четири нескршива стуба на којима почиње да постоји Црна Гора”, закључио је академик Матија Бећковић.

Други дио манифестације посвећен је Горском вијенцу и 1847. години као једној од најзначајнијих година за историју наше књижевности и културе. Поред Митрополита Амфилохија, Матије Бећковића и Мира Вуксановића говорили су и Драган Станић, Јасмина Грковић Мејџор и Горан Максимовић.

Овој светковини присуствовали су и Преосвећена господа Епископи бачки Иринеј и сремски Василије.

---

mitropolija.com